

Om att bli GAMMAL

Medelåldern för oss svenskar stiger hela tiden. Fler och fler hundraåringar. Många som passerat pensionsåldern arbetar fortfarande. Men redan innan folk nått pensionsåldern blir de diskriminerade pga sin ålder. Kunskaper, erfarenheter och duglighet betyder plötsligt inte ett dugg. Efter pensioneringen blir det ännu värre. Då betraktas alla gamlingar som mindre vetande.

Ändå är det nog större variation i den här åldersgruppen än i medelåldern. Det finns gamla som är sjuka förstås, eller dementa, men det finns också många som är väldigt aktiva och gynnade av både god hälsa och god ekonomi. Det är en köpstark grupp som inte marknadsförarna riktigt upptäckt än. De reser, går på gym, äter ute, konsumerar kultur, spelar golf, paddel och boule, unnar sig allt de kan. Och så finns det mindre lyckligt lottade, de s.k. fattigpensionärerna, som knappt får tillvaron att gå ihop. De väljer mellan att äta eller gå till tandläkaren eller ta ut de mediciner de behöver.

Bor man i eget hus får man brev nästan varje vecka från fastighetsförmedlingar om kostnadsfri värdering av huset och att de har många som vill ta över det. Ibland syns insändare i tidningen om att, är man gammal ska man upplåta sitt hus till barnfamiljer och själv flytta till en ett- eller tvårummare.

Samhället tar ingen hänsyn till att vissa äldre inte hänger med i den digitala utvecklingen. De ska vara uppkopplade vare sig de vill och kan eller inte. Det ges inget alternativ. En del ser så dåligt att de

inte kan hantera en mobiltelefon, än mindre använda en dator. Kassaservice har lagts ner så där kan de inte längre betala sina räkningar och kopparnätet för telefoni är till stor del nedmonterat. Det går inte att köpa varken buss- eller tågbiljett som förr. Nu ska man behärska olika appar för att åka buss, parkera, köpa tågbiljett, sköta bankaffärer, ta kontakt med vården m.m. Inget annat land har låtit datoriseringen gå så långt som Sverige. Som läget är nu med alla kriser vi måste hantera gör det oss alla sårbarare.

Häromdagen ledde jag hem en gammal man som irrat omkring i området vid flera tillfällen. Ett par andra granar tog kontakt med den instans som ska hjälpa till i sådana fall. Det visade sig att mannen har hemtjänst men de verkar inte ha insett mannens situation. De riktigt ensamma, de som inte har någon närstående som bryr sig, dem är det riktigt synd om. Den vilsne gamle mannen har det säkert bättre på ett annat slags boende.

Men alla andra äldre som så önskar och är kapabla ska få bo kvar i sina hus så länge de vill. De kanske inte har möjlighet att betala två till tre gånger sin nuvarande boendekostnad för en liten etta. Det finns heller inga alternativa boenden för dem, inte ens skröpliga 95-åringar som önskar flytta beviljas något äldreboende.

Alla kommer vi så småningom att forslas bort till den slutgiltiga "ettan".

Inger Klintberg Danielsson 22-10-12